

ПРЕС КЛИПИНГ

19. мај 2014.

НАСЛОВИ

СССС и НСЗ: Дневнице и део зараде;(стр.2)

Параграфи по леђима радника;(стр.2)

Запослени Агенције за приватизацију одричу се дела плата за угрожене;(стр.5)

Више пензионера него запослених;(стр.5)

Повериоци на чекању, упркос Уставу;(стр.7)

Нови закон о раду мора бити донет у јулу;(стр.8)

Синдикати бране зараде;(стр.10)

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=05&dd=19&nav_id=849844

СССС и НСЗ: Дневнице и део зараде

ИЗВОР: БЕТА, ТАЊУГ

Београд -- Савез самосталних синдиката Србије позвао је све своје гранске синдикате и чланство да финансијски и на други начин, помогну настрадалима у поплавама.

Савез је упутио апел за помоћ светској и европској синдикалној централи и синдикалним пријатељима у окружењу да се придруже и помогну грађанима Србије који су настрадали у до сада незабележеним елементарним непогодама које су задесиле Србију.

Запослени у СССС ће издвојити средства у висини дневнице, која ће бити уплаћена на рачун, који ће у те сврхе бити отворен.

Синдикат је уверен да ће се наше чланство, где год је то могуће, укључити у спасилачке акције и на тај и друге начине допринети да се, бар донекле, ублаже несагледиве последице на градјане и имовину Србије, наводи се у саопштењу.

НСЗ: Део зараде као помоћ

Запослени у Националној служби за запошљавање (НСЗ) издвојиће део зараде за отклањања штете и последица поплава у Србији и наставити да прикупљају помоћ угроженом становништву, саопштила је данас та служба.

У Дирекцији, покрајинским службама, свим филијалама и испоставама НСЗ прикупљена је помоћ, која је преко општинских одбора Црвеног крста и кризних штабова локалних управа, допремљена људима на кризним подручјима.

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:492043-Paragrafi-po-ledjima-radnika>

Параграфи по леђима радника

Ј. Скендерија

Да ли се Сталним позивањем на стандарде ЕУ при изradi новог закона о раду иде на руку послодавцима. И запослени и власници фирми на истом броду и не би требало да неко буде стално у потпалубљу

УМЕСТО да се за три месеца договори и усагласи предлог закона о раду, Радна група - синдикати, послодавци и представници Владе - као да је опет на самом почетку. Синдикати тврде да власт, уз стално позивање на европске стандарде, „навија“ за послодавце, а да на мала врата српски унижени радник постаје, у ствари, најамник. Да нам радно законодавство кроји Европа, али не сопственим примером, говоре одредбе закона неких европских земаља.

Тако, на пример, у Немачкој је накнада за коришћење годишњег одмора једнака просеку плате у претходна три месеца уз све додатке осим прековременог рада. У Аустрији се, пак, забрањује било какав облик рада недељом, а отпремнине за технолошке вишкове иду чак до 12 просечних зарада. Слично је и у Русији, где се током годишњег одмора исплаћује просек за претходних годину дана у који улазе сви додаци осим поклона.

Атмосферу насталу у преговорима око усаглашавања Нацрта закона о раду, професор београдског Факултета политичких наука Зоран Стојиљковић оцењује „стањем мамурлука“. Сви смо, сматра он, и радници и послодавци на истом броду, али не смемо дозволити да неко буде стално у потпалубљу.

- Склони смо претеривању, чија сврха нема никакву логику и смисао. Нема потребе да истражујемо предности и недостатке закона о раду у земљама у окружењу и у Европској унији, јер идеја на којој почивају садашње промене заснована је на флексибилном радном законодавству. Оно код нас већ постоји само се у пракси ретко када примењује - објашњава проф. Стојиљковић.

НАЈСЛАБИЈИ СИНДИКАТИУ ОДНОСУ на земље у окружењу, Србија има најслабије, разједињене синдикате, најниже зараде, највећу стопу незапослености и сиромаштва и најмоћније послодавце, тврди др Нада Новаковић. Држава је највећи послодавац у Србији и није логично очекивање да ће она новим законом да занемари своје интересе. Синдикати су и даље маргинални, за шта су и сами криви. Немају великог угледа и чини се да немају никакве шансе да спрече улазак Нацрта закона о раду у скупштинску процедуру.

Саговорник „Новости“ тврди да нико никада није запослио некога на основу закона о раду, а без предузетничког пројекта, или инвестиција. По његовој оцени, постојећи документ је на нивоу просека у поређењу са осталим земљама, а проблем земаља у транзицији је што су у сталном ишчекивању инвестиција, које изгледа као трка без циља.

- Не би требало на слабљењу права радника тражити те инвестиције - сматра проф. Стојиљковић. - Требало би се најпре осврнути на пословно окружење, нерешено питање дозвола, корупцију и слабо антимонополско законодавство. Нажалост, код нас је лоби послодавца много јачи од синдикалног, а њима је једини циљ да спусте радничка права у јавном сектору, односно да у свим областима завладају права заступљена као код приватника. Губљење равнотеже је, за проф. Стојиљковића, јако опасно. Стално позивање на нераднике приликом креирања радног законодавства је беспотребно, пошто постоје поступци да се са њима изборимо. Он наглашава да су, српски синдикати на прекретници и да је закон о раду ствар њиховог преживљавања. Нигде нема трпељивијих радника и синдиката него у Србији, оцењује наш саговорник.

У ЕУ, чак и у време кризе, број запослених на одређено време, са непуним временом или другим облицима „флексибилних радних односа“ не прелази од 17 до 19 одсто од укупно запослене радне снаге. У земљама у транзицији ситуација је, међутим, обрнута. Већина склопљених радних уговора је на одређено радно време.

- Земље ЕУ поштују своје законе и плаћају запослене за сваки сат прековременог, сменског, ноћног рада или у време државних празника. Послодавац који то не чини, посебно кад ускрати исплату зараде и порезе, плаћа високе казне и лако му затварају предузеће - каже др Нада Новаковић, научни сарадник Института друштвених наука у Београду. - У ЕУ и свету постоје

судови за радне спорове, а код нас тога нема. Тамо постоји кривична и материјална одговорност послодавца за неисплаћене зараде, порезе, доприносе. Флексибилно тржиште рада за раднике значи бржи губитак посла и пад међу незапослене и сиромашне грађане.

За послодавце и власт овакав закон представља, сматра Новаковићева, бржи и сигурнији пут за увећање профита, богатства и моћи. Међутим, ако је морално да се њима максимално помаже и штити њихово стицање профита, исто је тако морално да се најамна радна снага томе одупре, у име заштите основних радних, синдикалних, грађанских и људских права на живот, рад, достојанствен живот, лечење, образовање и биолошки опстанак.

НОВИНЕ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О РАДУ

РАДНА верзија закона о раду коју је предложило Министарство рада доноси следеће новине:

- 1.** Исплата отпремнине само за године стажа проведене у последњој фирми
- 2.** Уговори на одређено време не могу бити дужи од две године
- 3.** Приликом пензионисања две уместо три просечне зараде
- 4.** Плата за време годишњег одмора једнака је основној заради у том месецу увећаној за минули рад
- 5.** Отказни рок може трајати 30, уместо ранијих 15 дана
- 6.** Код пробног рада послодавац мора образложити отказ
- 7.** Запослени има право на минули рад од 0,4 одсто по години стажа
- 8.** Годишњи одмор је могуће користити једнократно и узети га после месец дана рада
- 9.** Послодавац мора обавестити раднике о промени радног времена пет уместо седам дана унапред

ПОСЛОДАВЦИ: БАЛАСТ СОЦИЈАЛИЗМА

ПРИВРЕДНИЦИ у Србији сматрају да је потребно да се Закон о раду ослободи наслеђа из социјалистичке Југославије и да се смањи бирократизација процеса запошљавања и отпуштања. Процедуре морају да буду краће, а папирологија мања.

- Зарада се мора једноставније уговорати са запосленима и не би требало да садржи све елементе као сада - каже Драгољуб Рајић, директор Уније послодавца Србије. - Ту мислим на топли оброк, регрес и превоз који би требало да буду део договора при склапању уговора о раду, али не као посебни делови зараде.

Прегломазни јавни сектор је узрок огромне бирократије која много кошта привреду, истичу у УПС, јер се кроз разне порезе, парафискалне намете и друга оптерећења пословања, стално смишља начин како да се обезбеде зараде за армију запослених у јавном сектору, јавним предузећима, државној управи и локалним самоуправама.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/466158/Zaposleni-Agencije-za-privatizaciju-odricu-se-dela-plata-za-ugrozene>

Запослени Агенције за приватизацију одричу се дела плата за угрожене

Запослени Агенције за приватизацију донираће део својих зарада угроженима. У Агенцији за приватизацију су организоване дежурне екипе током викенда, а у циљу пружања помоћи угроженом становништву и Влади Републике Србије у брзој санацији настале штете.

Агенција за приватизацију је упутила апел да се у предузећима организују кризни штабови који ће правовремено обавештавати Агенцију о евентуалној угрожености запослених и имовине. Такође, прикупљају се информације која предузећа имају могућност донирања помоћи и обезбеђивања смештајних капацитета.

Агенција за приватизацију прикупља информације о стању у предузећима из своје надлежности, како би се стекао увид о угрожености запослених и имовине и предузеле мере у циљу заштите од поплава и пружања солидарне помоћи у ванредној ситуацији.

Контактирана су сва предузећа из надлежности Агенције у циљу благовремене информисаности о потребној помоћи и предузетим мерама како би се заштитили људи, животиње и имовина.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Vise-penzionera-nego-zaposlenih.sr.html>

Више пензионера него запослених

Проблем Србије није само велики број старијих грађана, јер смо ту у рангу са Европом, већ то што за млађе нема посла

Број пензионера у Србији превазишао је број запослених. Донедавно је на једног радника долазио један пензионисани, али сада, према последњим подацима Ипсос стратезик маркетинга, на једног пензионера у нашој земљи има свега 0,94 запослених грађана. Конкретно, у Србији има 1,711 милиона пензионера, а запослених нешто мање од тога.

Проблем, међутим, није само велики број старијих грађана, јер смо ту у рангу са Европом. Тако удео популације старијих од 60 година чини 24,7 одсто у нашој земљи, а европски просек је од 20,3 до 26,4 процената. Јасно је, стога, да нашу поразну статистику креира велика стопа незапослености, која је у априлу износила 24 одсто.

Овај податак додатно потврђује да старији грађани чине не само бројчано, већ и у економском смислу знатан део наше популације, речено је на представљању истраживања које је са Ипсос стратегијом маркетингом спровела Банка Интеза.

– Србија не одступа много од већине земаља Европе по учешћу старијих суграђана у укупној популацији, али је специфична по значају те популације у издржавању млађих чланова домаћинства или читаве фамилије, па тако и у генерисању укупне потрошње. Као доказ за ово је довољно само погледати податак који каже да је број пензионера већи од броја запослених – рекао је Срђан Богосављевић, директор Ипсос стратегијом маркетинга.

Овај тренд већ се у потпуности одразио и на нашу економску свакодневицу, па тако трећина клијената банака у Србији има више од 60 година. Зато је у целом региону све видљивији тренд креирања банкарских понуда само за овај сегмент становништва.

Конкретно, у Србији 70 одсто банака у својој понуди има производе и услуге намењене пензионерима, док је у Хрватској ова бројка још већа и износи 76 одсто.

– Како пензионери чине готово четвртину укупне популације Србије, а руководећи се принципима социјалне и финансијске инклузије, ми смо још 2011. први на домаћем тржишту развили специјализоване производе намењене сениорима. Имајући у виду податак из истраживања, да је 51 одсто пензионера имало финансијских потешкоћа у последњих годину дана и да банкарске услуге виде као једну од значајнијих опција за превазилажење таквих ситуација, и убудуће ћемо радити на унапређењу понуде за овај сегмент клијената – каже Дарко Поповић, члан Извршног одбора Банка Интеза, додајући да је у овој банци услов да приликом исплате последње рате кредита, особа нема више од 75 година.

Према његовим речима, пензионери се најчешће одлучују за кредите у износу од 1.000 до 1.500 евра и на период отплате од три године, иако имају могућност да се задуже до 5.000 евра и на пет година. Реч је о клијентима који се не задужују без преке потребе. Тако се најчешће одлучују за дозвољени минус који се употребљава у око 24,4 одсто случаја.

Већина старијих задовољна својим животом

Животни стилови и навике припадника „сениор популације”, који имају између 60 и 70 година, данас у великој мери одступају од онога што је донедавно био стереотип.

– Више од 58 одсто њих каже да су прилично задовољни својим животом, док се више од половине изјаснило да се осећа виталним и пуним живота. Преко две трећине сматра да им је дан у потпуности испуњен и тврде да уживају у сваком моменту живота. Сениори у 21. веку су отворени и ка новим технологијама, па 70 одсто њих поседује мобилни телефон, 27 процената бар повремено користи интернет, док чак осам одсто каже да има и отворен профил на друштвеним мрежама – објаснила је Снежана Савић, менаџер за истраживања и координатор лојалности агенције Ипсос стратегијом маркетинг.

С. Деспотовић

Влада Србије пронашла начин да фирме у реструктурирању још пет месеци заштити од законске обавезе да плате своје дугове

Повериоци на чекању, упркос Уставу

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Колико се одлуке Уставног суда Србије узимају за озбиљно - питање је које се наметнуло ове недеље, када су Влада Србије и Народна скупштина брзопотезно изменили Закон о приватизацији тако да спрече повериоце предузећа у реструктурирању да остваре своја права, која им је Уставни суд претходно изричито потврдио.

Наиме, законска одредба по којој повериоци не могу судски да наплате своја потраживања од предузећа у реструктурирању нашла се пред највишим судом ове земље, који је одлучио да је она супротна највишем правном акту ове државе - Уставу. То је значило аутоматско поништавање те одредбе, што значи да су повериоци предузећа у реструктурирању од сада имали право да наплате потраживања која имају према њима.

Ова одлука Уставног суда ступила је на снагу 15. маја, али су Влада и Скупштина само два дана раније, 13. маја, по хитном поступку усвојили измене закона којима су повериоцима ово право суштински одузели - за сада, на пет месеци.

Изменом Закона о приватизацији, законодавац је прописао да су сви повериоци дужни да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона Агенцији за приватизацију доставе захтев за исплату потраживања „са решењем о извршењу, извршном исправом и другим документима којима доказују своје потраживање према субјекту приватизације у реструктурирању, ради евидентирања потраживања“. То је, дакле, месец дана одлагања наплате потраживања.

После тога, Агенцији је изменом закона дат рок од још три месеца да евидентира и утврди висину потраживања за сваког повериоца и за свако предузеће у реструктурирању, а после тога је дат рок од још месец дана да се Пореска управа, радници, банке и остали изјасне да ли су сагласни са предлогом Агенције. Дакле, како ствари сада стоје, повериоци би у најбољем случају свој новац могли да добију тек средином октобра.

Консултант малих акционара и бивши директор Агенције за приватизацију Бранко Павловић тврди да овакве законске измене нису у складу са Уставом Србије.

- Сви државни органи који крше Устав би морали да поступају по одлукама Уставног суда, када та институција каже да нешто није у складу са највишим законским актом у држави. Они не би смели да доносе нове прописе који су по својој суштини такође несагласни са Уставом, као што је овде случај. Међутим, ми смо исту ситуацију имали и са затезном каматом и са многим другим питањима. У Србији се континуирано крши Устав на овај начин, тако да се ми одавно налазимо ван правног поретка установљеним Уставом - тврди Павловић.

Овај стручњак објашњава да Уставни суд не може да примора власт да престане са праксом којом једну законску одредбу за коју је утврђено да није у складу са Уставом, мења другом, сличном, изигравајући тако одлуке највише судске инстанце у земљи.

- У нормалним земљама свака власт која поступа мимо одлука свог уставног суда сматра се диктатуром и тај проблем се решава политички. Па све тачке Бриселског споразума супротне су Уставу. Међутим, у Србији се уопште не схвата озбиљност ситуације у којој извршна и законодавна власт поступају супротно наредбама Уставног суда. То није само питање овог конкретног случаја предузећа у реструктурирању, већ немогућности судске контроле власти. Али, то се овде не схвата - упозорава Павловић.

Богољуб Милосављевић, професор Правног факултета универзитета Унион, сматра да је „очигледно да су се влада и парламент руководили судбином око 30.000 радника у тим предузећима у реструктурирању, па је пронађено решење да се интереси поверилаца ставе у други план у односу на интересе социјалних категорија“.

- Наплата потраживања би та предузећа отерала у стечај и радници би остали без посла, тако да се овим чува социјални мир, бар на неколико месеци. С друге стране, овим се отвара питање правне сигурности. Јасно је да овај акт Владе и парламента иде против идеје владавине права и правне сигурности, с обзиром на одлуку Уставног суда - тврди Милосављевић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/novi-zakon-o-radu-mora-bit-donet-u-julu>

Нови закон о раду мора бити донет у јулу

Нови закон о раду треба да буде донет до половине јула и тренутно се праве последње рачунице између света капитала и света рада.

Ресорни министар рада, запошљавања и социјалних питања Александар Вулин верује да је могуће постићи компромис послодаваца и синдиката и то тако да нико не буде оштећен, односно да сви буду задовољни.

Оптимизам министра баш и не деле учесници Радне групе за припрему предлога закона о раду, јер су уверени да не може бити донето такво радно законодавство којим и радници и газде могу бити задовољни. Но, без обзира шта ко мислио и желео, извесно је да ће ова пета верзија бити и последња, као и то да ће држава имати последњу реч. То, пак, значи да чак и ако сви социјални актери и не буду потпуно задовољни законским решењем, посланици Скупштине Србије ће га усвојити, јер је он, како истиче Вулин, Србији неопходан да би радила на привредном препороду државе.

– Није спорно да послодавци и синдикати имају значајних примедби на закон и да су примедбе и једних и других оправдане, а да је држава та која мора да нађе начин да сви мање пате. Најбоље би било када би се синдикати и послодавци договорили и дошли пред државу са папиром који она само аминuje. Компромис је могућ и биће га, наравно да парламент даје задњу реч. Владајућа странка има убедљиву већину у парламенту и може да усвоји „било шта“, али то није разлог да се до последњег тренутка не покуша да нађе заједнички став свих социјалних партнера – истакао је Вулин.

Дакле, закона ће бити, а шта ће он садржати у овом тренутку нико тачно не зна да каже. Све је у домену спекулација, јер радну верзију законског предлога осим учесника радне групе нико није видео. Савез самосталних синдиката Србије и УГС “Независност“ су пре неколико дана издали саопштење у којем су изнели непријатно изненађење чињеницом да су у радној верзији закона о раду, која им је накнадно достављена, нашле нове одредбе о којима се током тромесечне јавне расправе није говорило и преговарало. Захтевали су да се остане на оном што је договорено и да се ништа мимо тога накнадно не убацује у предлог. Шта је то што је изазвало револт синдиката остало је нејасно – ни они нису образложили о чему се ради и где се ту налазе радничка права.

Једно је сигурно, постојећи Закон о раду није заштитио раднике и поред тога што га данас сви бране и говоре о њему као мери за остваривање радничких права. Јер да је био добар и да је у корист радника, како то тврде газде, онда сасвим сигурно за пет година без посла не би остало пола милиона запослених. Уз то, не би данас било више од 200.000 радника који не примају редовно плате, и још толико оних који раде а примају минималац и немају уплаћене доприносе за пензију и здравство по неколико месеци.

С друге стране, газде које траже поштравање услова запошљавања, лакшу могућност за отпуштање, смањење синдикалних права... никако не би смеле то да помињу, јер је неспорна чињеница да они ни постојећи Закон о раду нису поштовали. Доказ за то су вишемилионска дуговања за порезе и доприносе, вишемесечно неисплаћивање плата, уручивања отказа без основа... Да је ово правно уређена држава морали би да одговарају и сnose последице своје неодговорности према њој, али и према запосленима. Овако наши послодаваци траже законска права у погледу запослених која важе у правно уређеним државама, али нису спремни да имају обавезе које њихове колеге тамо имају. Јер, ни у једној европској земљи није замисливо и строго је кажњиво (а казне су баснословне), да држе раднике на црно, да не исплаћују плате, да не плаћају порезе и доприносе...

Ни наши радници нису без мане, али због економског окружења и скаредне приватизације они другачије не могу. Већина жели да ради за државу, јер се реално постојећи Закон о раду и синдикати у Србији само о том сектору старају, а они који то не могу одлазе силом прилика у приватни сектор у којем нису ни покушали да се организују и изборе за своја права. Свесни су радници да се ни један газда неће одрећи доброг и вредног радника, али многи нису спремни да то буду за малу плату. И тако у круг.

Сарадник центра за синдикализам Срећко Михајловић сматра да и ова Влада, као и претходне, „шибицари“ са законом о раду док се сви не навикну на флексибилност свега, па и самог живота.

– Тржиште рада посматра се као арена борбе за опстанак у којој капиталисти легално бирају најбоље по најмањој цени. У Србији има једних који имају посао и добру плату, других који имају посао и бедну плату, оних који имају посао и немају плату. Има оних који повремено имају неки посао за било коју плату, оних који су се продали агенцијама за привремену плату, као и оних који немају ни плате, ни посла. Само страначке присталице, страначки синдикати и лаковерни могу да поверују да ће лакше отпуштање довести до лакшег запошљавања, да новим законом укидају социјалистичке повластице, као што су рад на неодређено време, плаћен прековремени рад и осмочасовно радно време – оцењује Михајловић.

По виђењу професора Властимира Матејића производни систем у Србији је у таквој кризи да не може да издржи радно законодавство које приличи 21. веку, па би зато наше радно законодавство на кратак рок требало да одговори интересу већине грађана да преживе, а на средњи рок интересу грађана да имају неку врсту сигурности.

– Први би се интерес остварио радним законодавством које би стимулисало запошљавање које би осигурало минимум егзистенције свим грађанима Србије и развој производног система који би могао да генерише нова запошљавања, а други би био остварен радним законодавством које би онемогућило садашњу неразумну и недозвољену праксу да многи људи раде, а за то не добијају плату, док други не раде, а за то добијају плату. Страни инвеститори у Србију доносе производње које су тамо одакле долазе исцпреле иновациону ренту. Овде дакле, долази нешто зрело, а такво зрело не тражи много радне снаге – каже професор Матејић.

На све то Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије, одговара да послодавци сматрају да је неопходан нови закон који ће бити усклађен с европским законодавством, а не заснован на самоуправним принципима.

– Не треба се надати да ће се на радној групи договорити синдикати, министарство и послодавци. Логично је да ће свако донекле остати на свом становишту, али на Влади и Скупштини је да каже какав закон жели – рекао је Атанацковић.

Министар Вулин верује да ће наредних недеља све жеље бити упаковане у добар закон који ће држава, према обавези коју је преузела, на време усвојити, додајући да га „радује чињеница да су синдикати и послодавци у социјалном дијалогу показали бригу и озбиљност и одрекли се онога што се зове социјална себичност - не размишљају о себи већ о држави Србији и свима онима који овде живе“. Остаје непознато како ће све то упаковано у конкретан раднички закон утицати на живот радника и њихових породица. Јер, то ће бити једина мера успеха или неуспеха новог закона о раду.

Љубинка Малешевић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sindikati-brane-zarade>

Синдикати бране зараде

Послодавци и синдикати су на седници Социјално-економског савета подржали мере пемиијера Александра Вучића за излазак из кризе, а о предлогу Нацрта закона о раду на овом састанку се није разговарало,

На седници је договорено да, уместо министарке државне управе и локалне самоуправе Кори Удовички, нови члан СЕС-а буде премијер Александар Вучић.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је да на састанку није било конкретних разговора о закону о раду, пошто је председник Владе због ванредне ситуације морао да оде у Обреновац. Орбовић је казао да се нада да ће се за тај законски акт наћи решење које је прихватљиво за све и да синдикати могу прихватити пет института о којима је разговарано раније. Он је навео и да синдикати подржавају све Вучићеве мере за излазак из кризе, осим смањења плата од десет одсто у јавном сектору.

– То је погрешна политика која би створила додатне проблеме, и не можемо се никако сложити са смањењем плата од десет одсто – казао је он.

Додао је да је премијеру Вучићу рекао да су субвенционисани кредити за привреду добро решење, али да „та мера неће имати никаквог смисла уколико се кредити, што је раније био случај, буду додељивали једној привилегованој групи људи“. Председник Уније послодаваца Србије и члан СЕС-а Небојша Атанацковић поздравио је мере Владе за смањење „сиве“ економије, оцењујући да ће оне дати ефекат.

По његовим речима, већина послодаваца је до сада избегавала да запосли нове раднике јер би на име пореза и доприноса морали да издвоје још две трећине износа плате.

– Послодавци ће ипак, без обзира на све мере Владе, запошљавати нове раднике тек када буду имали потребу за тим кроз повећање производње – казао је он.

Коментаришући преговоре о закону о раду, Атанацковић је навео да је још рано говорити о усаглашеном предлогу закона, и да до данас није постигнут никакав напредак у том погледу.

Е. Дн.

Закон о раду најпречи

Министар рада и члан СЕС-а Александар Вулин истакао је да сама чињеница да је премијер постао члан тог савета говори да је Влади социјални дијалог и нови закон о раду једна од најпречих ствари.

– Ми хоћемо социјални дијалог, синдикати и послодавци су показали да разумеју проблеме и да нису препрека њиховом решавању, они нису непријатељи и нису противници државе, тако да свако заобилажење њих доводи до тога да правимо грешке – рекао је Вулин.